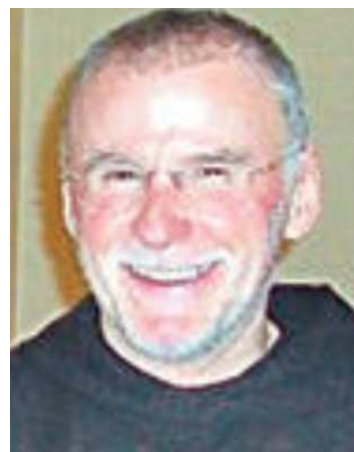

La carcallá de la moscarda de Montserrat, ¿per els morts del COVID-19?

Ricart García Moya

L'atre día m'amargá la festa de la Maredeueta. Ahí el tenen, més content que unes pascues,¹ al mespantofles valenciá Josep Miquel Bausset del Monasteri de Montserrat. L'ídol de l'extrema dreta catalana, que vol menjarse dasta Oriola, publicá un artícul típic d'un eixemplar que ha vixcut en l'infern dels pederastes. Ell, espírit en purea de serafí, no escoltá may els chillits dels escolanets ni els bramits llúbriks dels germanets d'hábit. Aixina, en eixa cara de véndrer fum y gábules, eixía en sa femerá "La Mare de Déu dels Desemparats" (Levante, 10/ 05/ 2020).

Este huendo del autoodi, raere de fer publicitat de l'academia de catalá À Punt, atufava de catalá la llengua valenciana. Sinse vergonya, asoltá dasta huit vegaes lo de "Desemparats", perque fingix desconeixer que mosatros diem Desamparats; també, fense el cult, escriu arcaismes y catalanisms dels que mana l'IEC, com "alleujar" en conter de "allaugerar" (de 'llauger') "allaugerarlo" (A.H. Oriola. D. 2035, Orde Generalitat, 10, oct. 1704), "que allaugerat" (Rostojo: Cent., Can. S. Vicent, 1656); y escriu "un ésser estimat" per "un ser amat o volgut". Cego per ferirmos, seguix en "l'atur, aquest, nombrosos, encoratjà, comiat, emparar, serveix...". El pardal preferix dasta'ls andalusos y catalans "tristeses, pobrea..." als valencians 'tristeas, pobrea...'; y aixina, u raere d'atre, reglota una retafila de destarifos. Y parla de "País Valenciá" en el sigle XV, pero sí li agrá dir 'Principat', y li repugna lo de Reyne de Valencia. ¡Quína miseria de ser humá o lo que siga este sanguango!

El colaboracioniste flarot balla de content estos días per el poder del catalanisme, encá que millars de families ploreu per els morts del COVID-19.

Ningú en Montserrat va dir ni mut. Y encá mos ve a reglotar autoodi a Valenciá y Espanya este flaret que publicava en el diari Levante de les prostitutes, junt a anuncis de "chinitas de rebajas".

¡Vaja baixa moral y quína hipocresía la del buderó de la foscor moral! Vol aprofitarse de la festa de la Mare de Deu dels Desamparats pera fer vil catalanisme. De totes formes, vajen² vostens a cuansevol hemeroteca y vorán quínes porcaes feen el companyers d'este beatet infernal. Y no done detalls pera no oféndrer als valencians honrats. Llixquen declaracions dels chiquets, com Agustí Bruach, y es farán el mateix preguntat que yo ¿Per que callaven estos ensotanats que, curiosament, no paraven de dir per tots el mijos que mosatros, els valencians, som catalans y que Espanya mos furta? ¿Si tot el día y la nit es queixaven de tot, y coneixien de tot lo humá y lo diví? ¿Per qué estigueren callats a lo llarc de 30 o 40 anys mentres als chiquets els feen chichines? ¡Quína agonía dona esta porcaterra de parásits!. Sempre demanant dinés y sempre sembrant l'autoodi contra lo valenciá y contra Espanya. Son el mateixos benedictins que anaven llepant ahon chafaven Himmler y Franco en les visites al monasteri. Mira, paltrot d'iniquitat, no t'envié a... per caritat, no siga que cuansevol día t'agarren els discípuks o companyers del famós fray Andreu Soler y te 'adoctrinen' com te mereixes.

¹ -pascua: cultisme, del lletí *pascūa*. En val. modern s'espentá l'arcaisme y corrupció morfológica '*pasqua*', prou corrent en l'Etat Mija: "a XXI de maig, día de Pascua" (Archiu Cat. de Valencia, ms. Llibre d'Antiquitats, 21 de maig 1492) "vivía més felís que unes pascues" (Carceller, V.: El fill del dimoni, 1914)

² En val. modern tenim la grafía vajen: "vajen vostes a..." (Gadea: Tipos, apéndix, 1908, p. 123)